

Arrest

nr. 280 366 van 18 november 2022
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DIENI
Rue des Augustins 41
4000 LIEGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 25 augustus 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 augustus 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 april 2022 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 27 april 2022.

Gelet op de beschikking van 5 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, loco advocaat J. DIENI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekende partij, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 10 augustus 2021, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

2. Uit de gegevens vervat in het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming heeft verkregen in Griekenland.

Uit de door verzoekende partij bijgebrachte informatie blijkt dat de Griekse autoriteiten, hierin ondersteund door verschillende ngo's, niet onverschillig staan tegenover de situatie van begunstigden van internationale bescherming, doch blijkens diezelfde informatie kan in de praktijk soms niet worden voorkomen dat statushouders in Griekenland in een situatie terechtkomen waarin zij niet, dan slechts (zeer) moeilijk kunnen voorzien in basisbehoeftes, zoals wonen, eten en zich wassen. De druk op de beschikbare voorzieningen voor statushouders in Griekenland is erg groot, waardoor o.a. het risico op dakloosheid erg hoog is. Gelet op de politieke situatie (wetswijzigingen die de hulp aan statushouders inperken en beperken) en socio-economische situatie in Griekenland, wordt voor statushouders - waaronder zij die terugkeren vanuit een andere lidstaat en niet (meer) in het bezit zijn van verblijfsdocumenten- de toegang tot o.a. huisvesting, sociale voorzieningen, (gezondheids)zorg en de arbeidsmarkt erg bemoeilijkt. Die onzekere en weinig rooskleurige situatie in Griekenland maakt dat het voor statushouders moeilijk(er) kan zijn om zelfstandig hun rechten te effectueren en om te voorzien in de meest fundamentele behoeftes zoals eten, onderdak en stromend water. Rekening houdende met die informatie kan niet worden ontkend dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, zoals verzoekende partij, zich er in erg moeilijke en soms schrijnende levensomstandigheden kunnen bevinden en dat zij worden geconfronteerd met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp voor erkende vluchtelingen.

3. De Raad wijst erop dat dergelijke landeninformatie, zoals die door verzoekende partij aangehaald, omtrent de situatie van verzoekers om en begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, weliswaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zo'n informatie volstaat op zich niet om zonder meer te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in die lidstaat internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Een dergelijke algemene verwijzing, zoals die naar de soms moeilijke (levens)omstandigheden voor verzoekers om en begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om aan te tonen dat verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregerende materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen.

De loutere, algemene verwijzing naar de situatie van personen die om internationale bescherming in Griekenland verzoeken, dan wel deze er hebben verkregen, is op zich dus geenszins voldoende om aan te tonen dat verzoekende partij haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie in zijn Ibrahim – rechtspraak (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./Duitsland), waardoor verzoekende partij haar situatie (bij terugkeer) in Griekenland zou kunnen worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

4. Een dergelijke situatie/dergelijk bewijs dient immers op individuele wijze in concreto te worden aangetoond. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij geen valabele argumenten aanvoert die de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal ontkrachten of weerleggen.

In eerste instantie voert de verzoekende partij aan dat niet zeker is dat zij actueel nog steeds over een geldige verblijfsvergunning of een statuut in Griekenland beschikt. Zij haalt ook aan dat zij haar statuut zou verliezen indien zij zich langer dan drie maanden buiten Griekenland bevindt, hetgeen het geval is. Verder blijkt niet uit het administratief dossier dat het CGVS kan bevestigen of de verzoekende partij actueel nog over een status beschikt, of dit heeft nagevraagd bij de Griekse autoriteiten.

De Raad wijst er vooreerst op dat er een onderscheid dient te worden gemaakt tussen de verleende internationale beschermingsstatus enerzijds en de daaraan gekoppelde verblijfstitel anderzijds. Dit onderscheid vindt immers weerklank in het vigerende EU-acquis, waar richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: Kwalificatie-richtlijn), in de artikelen 13 en 18 alludeert op het verlenen van de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus en artikel 24 van de Kwalificatie-richtlijn de modaliteiten van de respectieve verblijfstitels regelt. Waar de verblijfstitels blijkens deze richtlijn in wezen beperkt in de tijd en verlengbaar

zijn (zoals overigens ook in België), is zulks in beginsel niet het geval wat betreft de verleende beschermingsstatus die onverkort blijft gelden zolang er een nood is aan bescherming en die slechts in uitzonderlijke, limitatief bepaalde omstandigheden kan worden ingetrokken of beëindigd (cf. artikelen 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn). De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat zij actueel geen internationale bescherming meer zou genieten. Zij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Bovendien valt omtrent de status van de verzoekende partij in de bestreden beslissing het volgende te lezen: "U meent geen internationale bescherming te hebben gekregen in Griekenland en louter uw vingerafdrukken te hebben moeten geven (zie notities dd. 21/05/2021, p. 7). Na aankomst in Griekenland, nadat u op zee werd gevat, werd u overgebracht naar een gesloten centrum/gevangenis op Kos alwaar u anderhalf à twee maand zat. Wanneer u de gevangenis verliet, diende u twee documenten te ondertekenen waarvan u vermoedde dat het een bevel was om het grondgebied te verlaten (zie notities dd. 21/05/2021, p. 14-15). Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS wordt gewezen op uw internationaal beschermingsstatuut in Griekenland, vraagt u zich af of het document de toekenning van een statuut betrof. Voor zover u argumenteert dat u in het ongewisse was wat betreft het gegeven dat u reeds internationale bescherming geniet in Griekenland, moet vooreerst worden opgemerkt dat uit de elementen aanwezig in het administratief dossier, meerbepaald de Eurodac Search Result d.d. 18/05/2020 blijkt dat er op uw naam, behoudens onderhavig verzoek om internationale bescherming in België, een ander verzoek om internationale bescherming werd ingediend en opgetekend, d.i. in Griekenland op 3/4 februari 2020. Uw argument is dan ook bezwaarlijk ernstig aangezien redelijkerwijze van u verwacht kan worden dat u minstens zelf kennis heeft van uw procedureverloop in de lidstaat in kwestie evenals van de concrete uitkomst ervan op het niveau van de verleende status en daaraan verbonden verblijfsdocumenten, aangezien het uw persoonlijke situatie betreft en aangenomen kan worden dat u terzake de nodige interesse aan de dag zou leggen. Uitgaan van het tegendeel zou overigens indruisen tegen de nood aan internationale bescherming die u er initieel toe zou gedreven hebben om de eerdere procedure waarvan sprake in te leiden. In de hypothese dat u in dit verband niettemin geheel te goeder trouw zou zijn en tot op het moment van uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 21/05/2021 werkelijk niet zou hebben geweten dat u reeds internationale bescherming in hogergenoemde EU-lidstaat geniet, moet volledigheidshalve worden opgemerkt dat de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° Vreemdelingenwet géénszins vereist dat de commissaris-generaal ertoe gehouden zou zijn om aan te tonen dat de reeds verleende internationale bescherming in de EU moet verleend zijn vóórdat u uw verzoek in België inleidde, maar betreft het moment waarop huidige beslissing genomen wordt integendeel het relevante en enige ijkpunt. Hoewel uit de Eurodac Search Result, in samenlezing met de verklarende nota opgesteld door Cedoca, waarvan kopie in het administratief dossier is gevoegd, op zich inderdaad niet kan worden afgeleid welk type internationale bescherming u in Griekenland verleend werd (d.i. vluchtelingenstatus dan wel subsidiaire bescherming), kan niettemin genoegzaam worden aangenomen dat u internationale bescherming heeft verkregen in een andere EU-lidstaat, in casu Griekenland en het Commissariaat-generaal zodoende tegemoetkomt aan de enige voorwaarde die de wet oplegt inzake de toepassing van de niet-ontvankelijkheidsgrond zoals bepaald in artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° Vreemdelingenwet, met name dat "de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie." Noch uit de tekst van deze bepaling noch uit de tekst van artikel 33, § 2, onder a) van de richtlijn 2013/32/EU (waarvan het de omzetting naar Belgisch recht vormt) volgt dat de commissaris-generaal gehouden zou zijn om over te gaan tot bijkomende verificaties voor zover er voldaan is aan deze voorwaarde. De vraag of het desgevallend de vluchtelingenstatus dan wel een subsidiaire beschermingsstatus betreft is derhalve géénszins van doorslaggevend belang." Verzoekers betoog doet geen afbreuk aan deze motieven. De Raad stelt nog vast dat de aangehaalde 'Eurodac Search Result' en 'Eurodac Marked Hit' zich beiden in het administratief dossier bevinden.

Uit het overige blijkt niet dat de verzoekende partij haar betoog op individuele wijze in concreto heeft aangetoond. Zij beperkt zich tot het aanhalen van algemene informatie en het herhalen van haar afgelegde verklaringen. Zij gaat bovendien niet in op de motieven in de bestreden beslissing waar wordt gesteld dat zij meerdere tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd omtrent haar werkelijke levensomstandigheden.

Waar verzoeker nog verwijst naar recent bijgevoegde medische attesten, stelt de Raad dat deze evenmin afbreuk doen aan de desbetreffende motivatie in de bestreden beslissing. Zo toont verzoeker niet aan dat er sprake is van een ernstige medische problematiek, volgen de mogelijke problemen uit de beperkingen van de lidstaat zelf, en behoort de medische situatie van de verzoekende partij niet tot de bevoegdheid van het CGVS, en dient zij zich tot de geëigende procedure te richten.

Waar de verzoekende partij ten slotte nog verwijst naar arresten van de Raad, wijst de Raad er op dat precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad betreft individuele gevallen, en deze heeft geen precedentwaarde die bindend is. Elke asielaanvraag dient op individuele basis en aan de hand van de hiertoe in concreto aangevoerde elementen onderzocht te worden, zoals in casu geschiedt. Zoals supra reeds aangehaald slaagt de verzoekende partij er niet in met concrete elementen aan te tonen dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds in Griekenland werd toegekend.

5. Derhalve lijkt verzoekende partij geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. X; RvS 13 mei 2014, nr. X).

4.1. In het proces-verbaal van terechtzitting van 23 september 2022 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1571 staat onder eed en tolkt Arabisch – Nederlands.

De voorzitter verwijst naar de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord.

De verzoekende partij wijst op het psychologisch verslag dat zij heeft voorgelegd aan de verwerende partij en op het gegeven dat zij in Griekenland gedurende een ruime periode op straat heeft moeten leven en daarbij niet in haar basisnoden kon voorzien. Zij licht toe dat zij reeds psychologische problemen heeft sinds 2008, toen zij nog in Gaza verbleef, en er hiervoor in Griekenland geen enkele vorm van opvolging beschikbaar was. Sinds zij in België verblijft is er wel een zekere opvolging en een verbetering van haar situatie, hoewel het gegeven dat zij in maart 2022 het opvangcentrum waar zij verbleef heeft moeten verlaten ervoor heeft gezorgd dat zij door een moeilijke periode is gegaan en nog steeds gaat. Tot slot verwijst zij inzake de situatie van statushouders in Griekenland naar het arrest van de Raad van 29 april 2022 met nr. 272 124.”

Tijdens de terechtzitting verklaart verzoekende partij aanvullend dat zij heden op straat woont nadat zij uit het opvangcentrum werd gezet omwille van haar psychologische problemen en dat zij een medicamenteuze behandeling met tramadol volgt.

4.2. Wat betreft de situatie van statushouders in Griekenland, werd in de beschikking van 14 april 2022 reeds opgemerkt:

“Uit de door verzoekende partij bijgebrachte informatie blijkt dat de Griekse autoriteiten, hierin ondersteund door verschillende ngo’s, niet onverschillig staan tegenover de situatie van begunstigden van internationale bescherming, doch blijkens diezelfde informatie kan in de praktijk soms niet worden voorkomen dat statushouders in Griekenland in een situatie terechtkomen waarin zij niet, dan slechts (zeer) moeilijk kunnen voorzien in basisbehoeftes, zoals wonen, eten en zich wassen. De druk op de beschikbare voorzieningen voor statushouders in Griekenland is erg groot, waardoor o.a. het risico op dakloosheid erg hoog is. Gelet op de politieke situatie (wetswijzigingen die de hulp aan statushouders inperken en beperken) en socio-economische situatie in Griekenland, wordt voor statushouders - waaronder zij die terugkeren vanuit een andere lidstaat en niet (meer) in het bezit zijn van verblijfsdocumenten- de toegang tot o.a. huisvesting, sociale voorzieningen, (gezondheids)zorg en de arbeidsmarkt erg bemoeilijkt. Die onzekere en weinig rooskleurige situatie in Griekenland maakt dat het voor statushouders moeilijk(er) kan zijn om zelfstandig hun rechten te effectueren en om te voorzien in de meest fundamentele behoeften zoals eten, onderdak en stromend water. Rekening houdende met die informatie kan niet worden ontkend dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, zoals verzoekende partij, zich er in erg moeilijke en soms schrijnende levensomstandigheden kunnen bevinden en dat zij worden geconfronteerd met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp voor erkende vluchtelingen.”

De informatie door verzoekende partij eerder bijgebracht omtrent de situatie van en levensomstandigheden voor verzoekers om en begunstigden van internationale bescherming in Griekenland geeft onmiskenbaar aan dat de situatie voor statushouders in Griekenland moeilijk is op het vlak van huisvesting, werkloosheid en de toegang tot sociale voorzieningen en gezondheidszorg. Uit die beschikbare informatie blijkt dat statushouders in Griekenland na een bepaalde periode zelf voor hun levensonderhoud moeten instaan, dat zij hierbij hindernissen van administratieve en bureaucratische aard moeten overwinnen en dat statushouders – onder wie zij die terugkeren vanuit een andere lidstaat en niet (meer) in het bezit zijn van (geldige) verblijfsdocumenten – worden geconfronteerd met belemmeringen inzake toegang tot socio-economische rechten en dit voor een mogelijk lange periode. Dit maakt dat het voor statushouders moeilijk(er) kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en om te voorzien in de meest fundamentele behoeften zoals eten, onderdak en stromend water. Door de verwerende partij wordt geen (enkele) informatie bijgebracht met betrekking tot de situatie van statushouders in en zij die terugkeren naar Griekenland.

Zoals eerder in de beschikking van 14 april 2022 werd opgemerkt, laat dergelijke landeninformatie evenwel niet toe om zonder meer te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij een terugkeer naar dat land a priori een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is.

Dit neemt evenwel niet weg dat er sprake is van een zeer precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland.

In dit verband moet deugdelijk rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van de verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan haar toekomt om in dit verband zelf de nodige concrete elementen aan te reiken en in concreto aan te tonen zij bij terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelt om te voorzien in haar meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 90).

4.3. Ter terechtzitting licht de verzoekende partij toe dat zij reeds psychologische problemen heeft sinds 2008, toen zij nog in Gaza verbleef, en er hiervoor in Griekenland geen enkele vorm van opvolging beschikbaar was. Sinds zij in België verblijft is er wel een zekere opvolging en een verbetering van haar situatie, hoewel het gegeven dat zij in maart 2022 het opvangcentrum moest verlaten ervoor heeft gezorgd dat zij door een moeilijke periode is gegaan en nog steeds gaat. Zij woont heden op straat nadat zij uit het opvangcentrum werd gezet omwille van haar psychologische problemen en volgt een medicamenteuze behandeling met tramadol.

Uit het verslag van de behandelende klinische psycholoog van 10 augustus 2021, gevoegd bij het verzoekschrift, blijkt dat verzoekende partij werd gediagnostiseerd met PTSD *“ernstig, met gemengde kenmerken”* en dat er sprake is van een *“acuut depressief beeld met matige suicidedreiging”*. Verzoekende partij doet een beroep op ambulante psychologische begeleiding en behoeft medicamenteuze behandeling. Verder blijkt dat verzoekende partij werd opgenomen in het Centrum voor Intensieve Begeleiding van Asielzoeker (CIBA), uitgebaat door het Rode Kruis Vlaanderen, van 11 januari 2021 tot en met 2 februari 2021 waarvan een omstandig verslag van 4 februari 2021 bij het verzoekschrift wordt gevoegd en waarbij de fysieke pijnen van verzoekende partij als gevolg van foltering in Gaza worden beschreven.

4.4. Gelet op het geheel van de voorliggende elementen – met name (i) de door de verzoekende partij aangereikte landeninformatie, waaruit onder meer blijkt dat de situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland erg precair is, o.a. door de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd (zoals onder meer wat betreft de bureaucratische hindernissen voor het verkrijgen van verblijfsdocumenten en inzonderheid wat betreft de lange wachttijd bij een aanvraag tot het vernieuwen of verlengen van verblijfsdocumenten) waardoor zij in erg moeilijke en schrijnende levensomstandigheden kunnen terecht komen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp, alsook ii) rekening houdend met de bijzondere kwetsbaarheid van de verzoekende partij, gezien haar psychologische gezondheidssituatie die zij ter zitting benadrukt en die zij met verschillende attesten staft, en die de Raad wel degelijk ernstig neemt en acht – acht de Raad een verder en gedegen onderzoek van de situatie van de verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in/bij terugkeer naar Griekenland aangewezen.

Er kan immers in deze stand van zaken niet worden uitgesloten dat de verzoekende partij, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om en omwille van haar bijzondere kwetsbaarheid, kan terechtkomen in een toestand van achterstelling met negatieve gevolgen voor haar reeds preciaire mentale en fysieke gezondheid die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid in het licht van artikel 4 van het Handvest.

De situatie van de verzoekende partij in geval van terugkeer naar Griekenland dient bijgevolg nader en naar behoren te worden geanalyseerd.

De Raad wijzigt om die reden zijn standpunt van de beschikking van 14 april 2022.

5. In acht genomen wat voorafgaat en gelet op het feit dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 10 augustus 2021 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. MAES,

kamervoorzitter

dhr. V. LAUDUS,

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

M. MAES